

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

ad Actum publicum Doctoratus progrediar. DEUS dirigat hoc ad sui nominis gloriam, & Ecclesiæ ac Scholæ ædificationem. Quia vero T. Reverenda Dignitati me totum debeo, non possum intermittere, quin singulari annunciata salute, reverenter & officiosè, precibus à Reverenda T. Dig. contendam, ut Actui ac promotioni nostræ interesse, suaque præsentia & autoritate testimonium ipsa perhibere mihi dignetur, quod quicquid hæc in parte suscepit, meorum Dominorum Præceptorum ac promotorum consilio & autoritate sit suscepimus. Ego, DEO dante, redux si fuero, ad omnia gratitudinis & observantiae debitæ officia ofero me promptissimum; brevitate autem literarum summa tabellarii festinatione excuso. Scio, T. Reverendam Dign. non verba invitantis sed animum observantem candidum & sincerum consideraturam, meque etiam posthac de meliore nota, discipulum, commendatum retenturam. Tub. 26. Aug. Ao. 1607.

Reverenter & officiosè salutat R. T. D. Digniss. Dn. Cancellarius.

T. Reverenda Dign.

observantissimus

M. Joannes Bechtoldus.

XXIII.

*Salutem officiosam, & felicissimum novi anni auspicium
atq; letissimum exitum ex animo precor, Reverende & Clarissime Dn. Doctor, amice
& frater in Domino honorande atq; charissime.*

Quod ad literas R. D. T. serius, quam par est, respondeo, non mea sed Tabellariorum culpa accidit, qui rarissimè ad nos veniunt, & ubi venerint, sic subinde maturant abitum, ut nullum mihi relinquant scribendi spatum.

Ut primum autem vidi literas R. D. T. mox agnovi manum filii optimo parenti (qui nunc in ecclis) commodatam. Ea enim divum parentem olim, ad meum datum literas (dedit autem frequentissimas) sepissime usum competio, quando scilicet ipse propriis manibus scribere non fuit integrum. Ago autem & habeo R. T. D. gratias, quas possum, maximas, pro insigni illa benevolentia, quam mihi & filio non verbis tantum pollicita est, sed & re ipsa præstiter haec tenus, & hoc unum exopto, ut mihi patrem aliquando gratiam, vel ipse R. T. D. vel liberis atque posteris ipsius charissimis, ipso facto referre liceat.

Nec desino subinde hortari filium, ut se tanti viri benevolentia non indignum reddat, sed strenue boni adolescentis officium faciat; id ut fiat, largiatur, qui est omnipotens.

potens. Quod si filius diversum fecerit, magno certe nos parentes suos conficiet mærore, quia à nobis sic edocitus non est. Repeto autem proximam meam petitio-
nem, ut si forte officium non fecerit, R. T. D. pro sua autoritate ipsum corrigat, sic-
ut longa experientia edocita, novit tractare ingenia ejusmodi adolescentum, qui sibi-
ipsis nondum possunt esse Consiliarii. Plura non addo: quia nec R. D. T. diffido:
nec quicquam præscribere possum, aut debo. Valeat interim R. T. D. cum omni-
bus suis, annos Methusalemicos. Dedi ex Cœnobio Adelbergenſi, 26. decemb.
E 6 0 7.

R. T. D.

Additissimus

Felix Bidembach, D. Abbas Adelber-
gensis, Superintendens Generalis.

XXIV.

Salutem per Christum Jesum plurimam & perpetuam P.

Reverende & Clarissime Domine Doctor, Praeceptor, amice & frater in Christo
Jesu debita cum observantia colende.

T'riste equidem ad nos pervenit nuncium de obitu magni illius viri &
Theologi, Dn. D. Joh. Pappi, Praeceptoris & Praesidis quondam mei me-
ritissimi, cuius memoria sit & maneat in æterna benedictione. Interim R.
T. D. ex animo de restiruta valerudine (imò toti Ecclesiæ) gratulor, quam
satis afflictam quoque fuisse collegæ nostri M. Jacobi Satleri filius, David Sat-
lerus, Medicinæ Studiosus, jam in Academia vestra agens, nobis retulit.
Quid verò tandem de Ecclesiis Augustanæ Confessionis fiet? Amisimus nos
superiori hyemē nostrum D. Polycarpum & ante illum omnes celebriores in
hisce regionibus Theologos, qui Ecclesiarum Augst. Confess. Formulam
Concordiae amplexarum columnæ erant. O miseram & squalidam illarum
faciem! Quam tripudiabunt & tantum non triumphum agent adversarii Je-
suitæ & Calviniani! Habetis & vos, ut accepimus, in Republ. vestra non
paucos Calvinianos, qui defuncto D. Pappo, aliquid moliri non desinent.
His ut R. T. D. cum venerando ministerio murum se opponat, etiam atque
etiam rogamus, præsertim cum populus nostræ Confessioni, ut notum mihi
est, sit additissimus. E fertur quoque ad nos, varia apud vos de Serenissi-
mo nostro Electore propter imperatum feudum Juliacense spargi, quasi
magis sit à parte Pontificiorum quàm Lutheranorum, & quod Pontificiis, im-
pri-